

L'Estat topa amb la via Luxemburg

L'advocat general de la UE també desacredita la petició d'extradició per Valtòny

El PSOE reobrirà el diàleg entre governs que exigeix ERC

La negociació bilateral s'iniciaria després d'una eventual inversió de Pedro Sánchez

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 27 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15193 - AVUI / Any XLI. Núm. 14063 - EL PUNT

Impuls a les renovables

URGENT • El govern agilita els tràmits per a la creació de nous parcs eòlics i fotovoltaics

CANVI • Deroga el decret que limitava la implantació d'aquestes instal·lacions a Catalunya

Part del govern i diputats de JxCat i d'ERC aplaudeixen en un moment del ple d'ahir ■ ORIOL DURAN

Unitat contra la sentència

El Parlament dribla el TC amb un acord entre ERC, JxCat i la CUP

Entrevista Ernest Maragall

P12

Cap de l'oposició a l'Ajuntament de Barcelona

“És el moment que aquest país tingui governació”

Nacional

P8

L'Eurocambra refusa criminalitzar els CDR

El Comitè de Llibertats no vol ni debatre si són organitzacions terroristes

Europa - Món

P24,25

Tretze soldats francesos moren a Mali en un accident

Dos helicòpters militars xoquen durant una operació contra gihadistes

Europa - Món

P26

La mort d'un estudiant tensa la crisi colombiana

6ª FIRA OLEOTÈXIL

L'ESPLUGA CALBA

DIUMENGE, 8 DE DESEMBRE DEL 2019

DE 9.00 H A 14.30 H

140714-19192120

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

El tsunami i el peix al cove

Quan el Molt Honorable Joaquim Torra i Pla va fer el seu discurs de la Diada, tenia sobre la taula el *Manual de desobediència civil* de Mark i Paul Engler. Ignoro si ja ha tingut temps de llegir-lo ni si ho ha fet el seu vicepresident, Pere Aragonès. Però, tot i ser un volum dens i de 500 pàgines, val la pena que ho facin. Potser així s'acabarà aquesta eterna discussió sobre si és millor la desobediència o la política institucional. El bloqueig o la influència. Bàsicament perquè ja diu el sentit comú que totes les estratègies són complementàries. Expliquen els autors que hi ha hagut dues escoles. Una, la de Saul Alinsky, el pare de l'organització comunitària, de la qual Barack Obama va ser un gran deixeble. L'altra, la de Frances Fox Piven, destacada defensora de la desobediència indisciplinada generalitzada. Alinsky defensava la construcció lenta i creixent, el reclutament personalitzat, el desenvolupament meticulós del lideratge i la crea-

Ha de ser complementari influir en un govern amb la mobilització permanent

ció d'organismes institucionals estables, que poguessin aprofitar el poder dels seus membres al llarg del temps. Piven posava l'accent en el poder disruptiu de les mobilitzacions massives, que atrauen nous participants que no havien estat en cap organització. Són dues maneres de fer política que hem vist tradicionalment a Catalunya, i de cadascuna de les quals en podríem posar exemples dels últims anys. De fet, la divisió entre estructura i protesta és més vella que l'anar a peu. I hi ha contradiccions com les d'organitzacions impulsades per energies disruptives que després es preocupen per la seva autoconservació i es tornen contràries al risc. Però, sigui com sigui, la virtut deu estar al mig. Diuen els Engler mateix que "és possible que el futur del canvi social" impliqui "la integració d'aquests dos mètodes" per tal que els esclats de revolta generalitzada es complementin amb l'organització a llarg termini. És a dir, si em permeten, hauria de ser complementari tractar d'influir en les majories d'un govern a Espanya amb la mobilització permanent. El tsunami i el peix al cove.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

'Brexit' coronat

Jo també soc un seguidor de *The Crown*, la sèrie de Netflix que explica l'evolució de la família reial britànica des que l'actual reina, Elisabeth II, va arribar al tron. Els britànics sempre fan la mateixa pel·lícula, de fet la mateixa obra de teatre: governants i súbdits, escalafons, reverències, escales amunt, escales avall i molta vaixela per netejar. Fins i tot s'hi ceneix Stephen Frears quan parla d'obriers en barris marginals. Un amic més agut que jo em va dir l'altre dia parlant de *The Crown*: "Dona moltes claus sobre el Brexit." Vaig quedar parat. L'últim capítol que he vist se situa al 1970 quan no solament no es parlava del Brexit sinó que entrar a la Unió Europea llavors en construcció era una aspiració per a la Gran Bretanya. M'hi fixaré. Potser que m'hi fixi ara. Ben mirat... El penúltim capítol estava ambientat l'any que l'home va arribar a la Lluna, el 1969. El príncep Felip, el marit de la reina, pateix una crisi de fe. Deixa d'anar a missa els diumenges. L'expedició lunar li obre esperances: aquells tres homes, ¿han trobat a la Lluna i més enllà, alguna explicació al

“La sèrie 'The Crown' ofereix pistes sobre l'actualitat britànica

sentit de la vida o de l'univers? Han experimentat la transcendència? Els convida al palau. L'audiència privada és decebedora. Els tres astronautes són uns simples científics que aquells dies només van estar per les palanques que havien d'accionar i de les ordres que rebien de Houston. El clima anglès els ha constipat. El príncep els ofereix el seu mocador. Al final Felip torna a la parròquia on un nou degà li fa recuperar la fe. Segons un rètol, no l'ha perduda mai més. Segons els fets històrics, no és cert que els astronautes tinguessin l'ànima de lluna. Un va experimentar un trasbals místic que li

va durar tota la vida.

L'últim capítol explica la mort del príncep Eduard, el que amb la seva abdicació "per casar-se amb una divorciada americana" va afavorir que Elisabeth II fos reina. Ella el visita en el llit de mort, en una casa de París. En un capítol molt anterior, al principi de la primera sèrie (n'han fet tres) Eduard quedava molt malament: filonazi, antipàtic, inútil per ser rei... Elisabeth no el podia veure. Ara, a l'hora de la mort, tot s'oblida. Eduard és un bonifaci. La roba bruta, segons es diu, es renta a casa. Com la fe, que també brolla de nou a casa, o a la capella adjacent a la casa, i qui diu la casa diu el palau i qui diu el palau diu la Gran Bretanya. Els americans que vagin a la Lluna, França que ens aculli els reis frustrats. Nosaltres, a la nostra, "nosaltres, sols". El dia d'arribar a la Lluna Buckingham té la llar de foc encesa. Que a Amèrica i Europa feia calor, aquell dia? A Londres feia fred.

A veure com acabarà la sèrie. Suposo que segons el Brexit. La monarquia britànica s'adapta a totes les situacions, com les sèries, i d'aquí l'èxit.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/pz7zdf>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ni peix ni cove

A mi em fa l'efecte que en el fons, i encara que ens costi reconèixer-ho, tots plegats ho sabem, com acabarà aquesta negociació per a la investidura de Pedro Sánchez. Si el PSOE ja ens va dir allò de "apoyaré el Estatut que salga del Parlament", si el TC se'l va carregar, i si després va arribar un 155 amb la complicitat dels socialistes, em pregunto què ha canviat. L'aritmètica? Vostès creuen que el PSOE, aquest PSOE que en campanya electoral no només va igualar sinó que va superar en anticatalanisme el PP i Ciutadans, ara de cop i volta, perquè necessita una investidura, ha canviat? Sí, ja ho sé, que l'aritmètica parlamentària fa meravelles, i que molts dels avenços dels governs Pujol –la creació dels Mossos inclosa– van ser fruit de l'aritmètica parlamentària. Però, vostès creuen que ara estem parlant d'això? Del peix al cove? A mi em sembla que no, que aquest cop no es tracta de

“El PP i Ciutadans, em sembla, ja s'escalfen a la banda

donar-nos peixet. Tant de bo, que el PSOE hagués canviat després d'aquestes eleccions i hagués decidit que, ara sí, es posa a discutir el model d'estat perquè ho creu, per convicció, i no pas per necessitat. Diguin-me descregut, però no ho veig així. Jo –i em sembla que vostè també– voldria un govern a Madrid que negociés per convicció, i no pas que els arrenquessin (em sembla que *arrençar* és el verb que millor s'hi adiu) una mesa de negociació perquè ara comprarien el que fos. Però no m'ho sembla. Una altra cosa, no ens enganyem, és que ara tots plegats,

tips, farts com estem de tanta repressió, desitgem una pausa. Una aturada tècnica per veure com ens en sortim. Però seria això, una pausa, ni que fos amb investidura inclosa. I no hi serà. O és que creuen de veritat que Sánchez s'asseurà mai en una mesa de diàleg per pactar un referèndum? De veritat? Sánchez necessita guanyar temps –que si no els seus mateixos són capaços de sacrificar-lo– i ERC necessita també temps per passar del "por nosotros no será" de Rufián al recital de condicions inassumibles que, ara amb l'aval de la militància, li ha posat sobre la taula. Ni hi ha un PSOE disposat a encarar el conflicte de veritat, ni hi ha una ERC disposada a posar-li res fàcil, i menys sentint l'alè de JxCat rere el clatell. Ni el "si tu no vas, ellos vienen" és ara prou argument. Malgrat els moviments i les formes, en el fons hi ha paràlisi. I el PP i Ciutadans ja s'escalfen a la banda.

De reüll

Emma Ansola

Un camí de descrèdit

“Tu el que demanes és el full d'instruccions, i d'això, en la política, no n'hi ha, creu-me; jo també l'he buscat.” Més d'una vegada m'ha repetit aquesta frase un reconegut líder socialista en veure'm certa incomprensió en la mirada quan li preguntava per l'estat de la qüestió. Les negociacions del partit, ja fossin en l'àmbit intern o en l'extern, eren sovint el marc en què es reproduïen les preguntes i aquella resposta. Ara em torna a venir el record d'aquella afirmació en un nou context de negociacions en què, a més a més, els

Als ulls de la gent, anys de mentides i descrèdit complicaran la negociació

polítics han guanyat experiència en la construcció i la plasticitat dels relats. Equip negociador, taula de diàleg, ara entre partits, ara entre governs, abans i després de la investidura, segons el dia una cosa o l'altra. Tots els condicionants han sortit a l'escena política a canvi, recordem, d'una abstenció d'ERC

en la investidura de Pedro Sánchez. Full d'instruccions? No n'hi ha, efectivament. Perquè ara del que es tracta és de recuperar confiança. El PSOE i ERC temptegen la senda que han de trepitjar els pròxims dies per aconseguir un pacte que permeti a Sánchez tornar a La Moncloa i a ERC disposar d'un interlocutor més procliu a trobar una solució política al conflicte. Una ruta, però, esquerdada i de difícil accés després d'anys d'enganys i mentides amb què la classe política ha actuat als ulls de la ciutadania i que ha sumit la política en un profund descrèdit. Seria millor demanar el full de reclamacions.

Les cares de la notícia

RAPER

Valtonyc

L'extradició, més lluny

El raper mallorquí ha reforçat la seva posició d'enfrontament amb la justícia espanyola amb el dictamen de l'advocat general de la UE, que considera improcedent la demanda d'extradició d'Espanya. Si la cort de justícia de la UE aplica aquest criteri, la justícia belga segurament decidirà en el mateix sentit.

PRESIDENT DE COLÒMBIA

Iván Duque

Repressió mortal

La mort d'un estudiant de 18 anys a mans de la policia durant la manifestació pacífica de dissabte passat contra les reformes laborals, de pensiones i tributàries del govern ha commocionat el país després de cinc dies de protestes continuades contra el president del país.

CONSULTOR DE MEDICINA INTERNA DE L'HOSP. CLÍNIC

Ramon Estruch

Petits canvis, més salut

L'estudi MedCARS, impulsat per Seat, IrsiCaixa, l'Hospital Clínic, ITAE Empresas i científics de Harvard, estableix una correlació directa entre la incorporació d'hàbits saludables com la dieta i l'exercici i la disminució del risc de patir patologies, en només sis mesos.

EDITORIAL

Correcció a la justícia espanyola

■ L'advocat general de la Unió Europea, Michal Bobek, ha tornat a marcar la línia a la justícia espanyola, defensant la improcedència de l'extradició del raper mallorquí Josep Miquel Arenas, Valtòny, i rebutjant l'aplicació del dret que fa el Suprem espanyol, que utilitza una modificació del Codi Penal posterior als fets jutjats per, de forma retroactiva, endurir la pena i sol·licitar l'extradició. En el seu informe al TJUE, que no és vinculant però sí orientatiu, aplica el principi del dret segons el qual la retroactivitat en l'aplicació d'una reforma normativa només pot ser aplicada en cas de beneficiar l'encausat i no al revés.

És el segon cop en dues setmanes que l'advocat general de la UE posa en evidència la mala praxi dels magistrats del Suprem. En l'anterior ocasió, va establir que Oriol Junqueras havia de ser considerat eurodiputat des del moment de l'elecció i gaudir de la immunitat des de la sessió inaugural del Parlament i, per tant, va desacreditar la Junta Electoral Central per haver negat a Junqueras la condició d'eurodiputat electe i també la decisió del jutge Marchena d'impedir-li prendre possessió de l'acta d'eurodiputat a Estrasburg.

L'única connexió entre tots dos casos és, d'una banda, la voluntat de defensar l'Estat i de forçar el dret i la llei per aconseguir-ho a costa dels drets dels acusats; de l'altra, el criteri estrictament jurídic a Europa. Un contrast que també s'ha produït en tot l'històric d'euroordres contra els exiliats polítics catalans. Per molt que ho intenti dissimular i per moltes declaracions d'amor a l'estat de dret que es facin, l'Espanya democràtica té un problema amb la politització de la justícia i la seva falta d'independència. I és un problema que ha d'afrontar i resoldre si vol ser, de debò, una democràcia plena.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Vaga de metges
Segons els sindicats, un 70% dels facultatius segueixen la convocatòria de vaga a la sanitat i l'ICS rebaixa la participació al 45%.

10
anys

Contra el TC
Els mitjans empenyen els polítics contra el TC. Esbroncada a la premsa de Madrid i tranquil·litat forçada al PP i al PSOE.

20
anys

Fons reservats
L'exministre de l'Interior espanyol José Barrionuevo avisa Felipe González que no vol pagar també pels fons reservats.

Full de ruta

Carina Filella

Quan ho perds tot

Quan ho has perdut tot o quasi tot per les flames, per les riuades d'aigua desbocades, per la manca de salut o per catàstrofes varies, qualsevol ajuda és bona. L'empatia i la solidaritat són fonamentals perquè els damnificats sentin una mínima protecció per part dels seus veïns, del seu país. El cap de setmana passat a l'Espluga de Francolí van viure la Riumuntada, tot un programa d'activitats organitzades pel col·lectiu Riuada Solidària amb l'objectiu de recollir diners per als afectats pels aiguats del 22 d'octubre. Montblanc en prendrà el relleu, i per a aquest cap de setmana, del 29 de novembre a l'1 de desembre, s'han previst més activitats benèfiques. El col·lectiu organitzador té un precedent, Rebrotem, nascut l'estiu passat en suport dels afectats per l'incendi que va cremar més de 5.000 hectàrees a la Ribera d'Ebre, les Garrigues i el Segrià, i que va deixar centenars de pagesos ennegrits per l'angoixa de veure arbres

A cop calent ens deixem emportar per una empatia que ens fa compartir el dolor, tot i que a poc a poc s'anirà esvaint. Els afectats pel foc encara no han rebut cap ajut

i boscos cremats. La solidaritat dels catalans és inqüestionable; el mateix cap de setmana del Riumuntada coincidí amb una nova convocatòria del Gran Recapte del Banc dels Aliments; La Marató de TV3 mostra any rere any les grans dosis de generositat dels catalans i moltes altres iniciatives solidàries s'escampen arreu davant de situacions d'emergència. A cop calent, sobretot, ens deixem emportar per aquesta empatia que ens fa compartir el dolor, tot i que a poc a poc s'anirà esvaint. Els damnificats pel foc encara no han rebut cap ajuda, ni pública ni privada. Per aspirar a la primera, estan colgats del munt de paperassa que els demana l'administració i ja veurem el què, el qui i el com se'n beneficiarà. Per aspirar a la segona, a la que ha de venir gràcies a la solidaritat ciutadana, encara no sabem quins criteris se seguiran ni tampoc el qui, el què i el com. No deu ser fàcil, repartir ajuts. Rebrotar, riumuntar, tampoc no ho és. I volem continuar confiant que no quedarà tot en paper mullat. O cremat.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Terrorisme d'estat (i 2)

En l'anterior article esmentava que el 2010 se'ns aplicà obertament el terrorisme d'estat, amb la sentència que escapçava l'Estatut. Recentment hem tingut la versió de l'1-O del 2017 amb el 155 inclòs i la del 14-O del 2019; no obstant, de manera indiscriminada, no paren d'aplicar-la permanentment. La fòbia dels poders fàctics és la mateixa des del 1714; han passat tres segles i ha esdevingut endèmica, fins a recordar l'antisemitisme de l'Alemanya nazi o l'apartheid a Sud-àfrica. L'Estat s'autoanomena democràtic, però no els fets: limitació de drets, criminalitza tota protesta on veu terrorisme, rebel·lió o sedició, atonyina a tort i a dret, fins i tots els periodistes, i segueix utilitzant els mateixos procediments policials del temps d'ETA per perseguir *abertzales* i, ara, l'independentisme català, empresonant els seus dirigents acusats de sedició pel Suprem, que segons la sentència d'Amnistia Internacional, és un veredict de mancat de concreció i de proves concloents. Dia sí, dia també, processen qui no els agrada, també el president Quim Torra, per desobediència a la JEC (?); una persecució ideològica que no ens ha d'es-

tranyar, tenint en compte els orígens de l'actual règim del 78, la seva justícia franquista i la seva deriva a la turca.

SR. SÁNCHEZ, no et vulguis enganyar fent el solitari, la sentència del 14-O no ha resolt el conflicte polític. Si fossis estadista reaccionària a temps, ja que la utilització del poder militar per preservar la integritat nacional i/o el regim del 78 no és una opció racional, com no ho era la de Don Quixot d'atacar els molins de vent. Mai resoldràs el conflicte català judicialitzant la política; només hi ha una única manera:

“Si vols sumar, en democràcia, tot és negociable i res és impossible.”

dialogant sense línies vermelles. Si no és així, la ciutadania, i no el *gobierno de España*, té i tindrà la darrera paraula. Les urnes t'han canviat el discurs: el teu PSOE (més *obtus* que *obrero*,) ha fracassat a Catalunya, en les dues darreres conteres, de l'abril i del 10-N, on Catalunya es va tenyir del groc independentista, i en totes dues, ERC, un partit republicà, ha guanyat les eleccions generals, quan anys enrere les guanyava el PSC; aleshores, però, mantenia un sòlid sentiment catalanista que Iceta, bon lladruc del PSOE, ha foragitat. L'aritmètica electoral no deixa lloc a elucubracions: sumes o no sumes. Si vols sumar, en democràcia, tot és negociable i res és impossible.

PRENC BONA NOTA de la frase lapidària de John F. Kennedy: “Aquells que fan impossible una revolució pacífica, fan inevitable la revolució violenta.” L'autodeterminació que reclamem pacíficament els catalans, la podem exigir, perquè és un dels drets de la Declaració Universal dels Drets Humans que l'Espanya que la rebutja i la prohibeix amb violència, la va signar, tot i que ben segur molt a contracor...

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Motos pels carrils bici

■ Aquests dies que hi ha més embussos i retencions pels carrers de Barcelona estic observant l'augment de casos incívics per part d'alguns motoristes que ocupen el carril bici per avançar. Ja que moltes vegades ens queixem quan les bicis van per la vorera, considero que hauríem de ser crítics també amb aquestes actituds i conductes que posen en perill les persones. Així doncs, ara més que mai hem de fer una crida al civisme i al respecte per les persones.

ÒSCAR FRANCO I MORRÓ
Barcelona

Carta a les mares lluitadores

■ Ahir tornant a casa de la universitat pensava en tot el que ha fet la meua mare per mi, i tot el que ha sacrificat perquè avui tingui el privilegi de tenir

tot el que tinc. I de ben segur que no soc l'únic, i vull dedicar aquest escrit a totes les mares que lluiten cada dia per tirar endavant. Gràcies a totes aquelles mares que han hagut de compaginar treballs precaris per pagar un lloguer i portar un plat a taula. Gràcies per posar-nos sempre a davant vostre, encara que això significués sacrificar una part de vosaltres. Gràcies per lluitar per nosaltres quan ningú us ho posava fàcil, i fer de nosaltres les persones que som avui dia.

VÍCTOR LÓPEZ
Sant Andreu de Llavaneres (Maresme)

Quan un pacient em crida

■ Soc infermer d'urgències i normalment treballa els caps de setmana fent 12 hores seguides. El meu torn comença a dos quarts de deu del matí i acaba a dos quarts de deu de la nit. Pocs dies tenim un torn

tranquil. De vegades els temps d'espera arriben a les 2 o 3 hores, fins i tot més. Els pacients moltes vegades es desesperen, s'enfaden i em criden. I penso: “Senyor/a pacient, són les set de la tarda, fa gairebé 12 hores que treballa i encara me'n queden dues més. Soc persona i mereixo ser tractada com a tal. Que vostè faci hores que està en una sala d'espera no és culpa meua. No és perquè no faci bé la meua feina. No és perquè els meus companys no facin bé la seva feina. És perquè ens falta espai i personal per a tanta gent. Si vostè vol cridar a algú, cridi als de dalt, als que retallen en infraestructures, als que retallen en personal.”

PAU MONTILLA VALLEJO
Barcelona

La cultura del (no) consens

■ No és el primer cop, ni serà l'últim, que els polítics demos-

tren la seva ineptitud envers el pacte i la formació de govern. Ningú cedeix. No hi ha un estira-i-arroña, perquè tampoc hi ha una escolta activa. Que no s'equivoquin, no és qui guanya mana, és qui guanya pacta! A la nostra “democràcia” li falta consens, és a dir, reconsiderar les propostes d'altres partits i cedir. La majoria absoluta no existeix, així que la cultura del pacte és fonamental per a la prosperitat. En canvi, sembla que els polítics juguen al bloqueig, a veure qui pot evitar que l'altre governi. Evidentment, tal com s'ha vist, això comporta greus conseqüències per al poble. Hi ha un desgast electoral, les esquerres deixen de creure en el seu poder de vot, i és aleshores quan les dretes aprofiten aquesta abstenció. I a tot això la meua pregunta és: quan tindrem polítics que estiguin a l'altura?

LAURA PASCUAL LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia

“Per exaltar la sardana o la Mare de Déu de Montserrat no veig necessari que una comunitat autònoma es declari nació”

Javier Lambán, PRESIDENT D'ARAGÓ

Tribuna

Antoni Segura i Mas. Catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Barcelona

‘Sit and talk’

El 1980, el govern autònom del Quebec anunciava la seva proposta d'arribar a un nou acord amb la resta del Canadà sobre la base del principi d'igualtat dels pobles i impulsava un referèndum en què demanava als ciutadans del Quebec que es pronunciessin sobre si concedien al govern el mandat de negociar el mencionat acord amb el govern federal. La consulta té lloc el 20 de maig amb una participació del 85,6%, sobre un cens d'electors inscrits de 4.367.584, i només un 40,4% de vots favorables a atènyer un nou acord amb el govern federal. En conseqüència, no es produeix cap canvi en les relacions entre el Canadà i el Quebec fora del reconeixement implícit del dret dels quebequesos a decidir el seu futur.

QUINZE ANYS MÉS TARD, el 30 d'octubre de 1995, té lloc un segon referèndum. Aquest cop la pregunta tampoc és directa i resulta una mica embarbussada: “Esteu d'acord que el Quebec es converteixi en sobirà, després d'haver fet una oferta formal al Canadà per a una nova associació econòmica i política, en l'àmbit del projecte de llei sobre el futur del Quebec i de l'acord signat el 12 de juny de 1995?” El resultat és més ajustat que el 1980. Una participació del 93,5%, sobre un cens d'electors inscrits de 4.872.965 i un 49,4% de vots afirmatius.

DESPRÉS DEL SEGON REFERÈNDUM, el govern federal consulta a la Cort Suprema del Canadà com caldria afrontar un possible tercer referèndum. El 1998 la Cort emet un dictamen en què, prenent com a referències equivalents els principis democràtics, constitucionals, federals i de l'estat de dret i el reconeixement de dues majories nacionals, la del Quebec i la del conjunt del Canadà, conclou que, segons la Constitució federal i el dret internacional, la província del Quebec no té dret a la secessió. Això no obstant, la Cort Suprema considera que si una majoria clara de

ciutadans del Quebec opta a través d'un referèndum per la secessió, d'acord amb el principi democràtic, no amb el del dret a l'autodeterminació, la resta de províncies i el govern federal tindrien l'obligació de negociar les condicions de la secessió. En altres paraules, la Cort Suprema fixava l'obligació d'arribar a un acord previ entre el govern federal i la província secessionista de tal manera que fos possible una modificació constitucional que podria desembocar o no en la separació definitiva, però que, en tot cas, tampoc podria impedir-la si era volguda per una majoria suficient.

EN SUMA, LA CORT SUPREMA del Canadà reconeixia el dret a decidir “basant-se en el principi democràtic, entès com a dret a expressar l'opinió política sobre el futur polític col·lectiu d'una part del territori i a negociar políticament els termes d'una eventual reforma constitucional. Això és, que de la manifestació independentista clarament constatada se'n deriva l'obligació de la resta de membres de la federació de negociar els termes en què es pot produir tal secessió” (Joan Ridaó. *El dret a decidir. La consulta sobre el futur polític de Catalunya*. 2014). En altres paraules, en cas de col·lisió entre la

“En cas de col·lisió entre la llei i els principis democràtics, prevalen sempre els segons

lleï (la Constitució canadenca, com la majoria de constitucions, no diu res sobre la secessió) i els principis democràtics, prevalen sempre els segons. El contrari implica sempre la presència d'una pulsio autoritària.

UN ANY DESPRÉS, el 13 de desembre de 1999, el govern federal presenta a la Cambra dels Comuns la llei de claredat (<https://laws-lois.justice.gc.ca/PDF/C-31.8.pdf>), en què recorda que ni el dret internacional ni la Constitució del Canadà donen dret a procedir unilateralment a la secessió del Quebec del Canadà. Al mateix temps, però, reconeix que el govern d'una província té el dret a consultar en referèndum la població sobre qualsevol qüestió, inclosa la secessió, però que cal una majoria clara a favor d'aquesta per iniciar una negociació amb el govern federal i totes les províncies que li doni legalitat, ja que requereix un canvi constitucional basat en els principis del constitucionalisme, de la democràcia, de la preeminència del dret i de la protecció de les minories.

LALLEI DE CLAREDAT va servir de model en el referèndum de secessió plantejat pel govern escocès i pactat l'octubre del 2012 amb el govern del Regne Unit. El referèndum d'Escòcia té lloc el setembre del 2014 i compleix amb les dues exigències bàsiques que emanaven de l'experiència quebequesa i de la llei de claredat: l'aplicació del principi democràtic per acord bilateral (el pacte del 2012) i una pregunta clara i concisa de resposta binària (“Està d'acord que Escòcia hauria de ser un país independent?”).

ELS LECTORS deuen haver observat que en el títol d'aquest article no hi figura cap subjecte ni tampoc hi afegiré cap comentari, que cadascú extregui les seves pròpies conclusions sobre quin subjecte s'escauria i què s'entén per negociar en altres latituds.

De set en set

Ignasi Riera

Joan Margarit

Fa setmanes presentava a Madrid les seves Memòries. L'espai on tenia lloc l'acte era ple de gom a gom. Tornàvem a

comprovar la capacitat de convocària a Madrid del poeta, ara cervantí, de qui la llibreria Blanquerna ha convertit en punt de lectura, per la frase: “La llibertat és una llibreria.”

A més del do de saber llegir poesia en veu alta, tant dels textos originals en català com de les seves versions al castellà, crec que la seva és una poesia entenedora, planera, sense afegitons innecessaris, allunyada tothora de fums messiànics, basada en un tema que Margarit coneix: la seva vida, que pot circular per etapes de misèria col·lectiva punyent i per geografies catalanes que van de Sanaüja a Sant Just Desvern. Amb presències que et sacsegen com el de la filla morta.

Professor de l'Escola Superior d'Arquitectura, hi ha treballat molts anys amb tres altres arquitectes que he tingut la sort de conèixer: Oriol Bohigas (de qui torno i torno a rellegir les memòries), Manuel Solà-Morales —companyes que érem de classe tot un batxillerat— i Miquel Roa, una de les persones que més hi toquen quan parlen de l'urbanisme perifèric de l'entorn barceloní. Joan Margarit ha sabut per què la poesia pot ser també una Casa de Misericòrdia. No entra dins el grup de poetes que definia Pere Quart, de qui es parlarà, i força, aquests dies a Sabadell: “i els poetes, incontinents, verbosos, gosen inquietar les zones inefables amb triades paraules, al capdavant estúpides”. Si temps era temps, Maragall i Unamuno s'enviaven cartes no gens vulgars —i es traduïen l'un a l'altre del català al castellà, i a l'inrevés— tot em fa pensar que malgrat els de mala bava, queden esclertes per a l'encaixada.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Ernest Maragall, cap de l'oposició a Barcelona

“Hi ha un creixent predomini socialista i Colau no fa el paper de lideratge de la ciutat”

Es facilitarà la producció energètica renovable

El govern elimina barreres legals per a la implantació d'energia eòlica i fotovoltaica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rebutjig a la sentència

FET El Parlament expressa “indignació” per una sentència “injusta” i exigeix la llibertat de presos i exiliats **MÉS** La cambra també rebutja el vet del TC a la reprovació del rei i l'autodeterminació

E. Ansola / F. Espiga
BARCELONA

La cambra catalana finalment va aprovar ahir un text en què rebutja la sentència del Tribunal Suprem, exigeix la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats, expressa la seva indignació per una sentència “injusta”, considera una “escàndol democràtic” la condemna i reivindica els drets dels diputats a poder debatre-ho tot al Parlament.

Tanmateix, la reiteració de l'exercici del dret d'autodeterminació, la reprovació del rei i la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya va decaure, un cop aquest punt va quedar suspès pel Tribunal Constitucional, a petició del govern espanyol, i JxCat, ERC i la CUP van optar per no incorporar-lo en la seva literalitat.

Així les coses, la resposta institucional a la sentència del Suprem arribava tard i malament. Ho va fer un mes i mig després que el magistrat Marchena condemnés de 9 a 13 anys de presó els membres de l'anterior govern per sedició. I ho presenta mitjançant un document que no ha pogut ser consensuat per les tres forces independentistes ni en l'últim moment. Per aquest motiu, els tres portaveus que van defensar la proposta van voler fer explícita l'autocrítica en les seves intervencions.

Les tres formacions van tirar endavant un text coix a causa de la suspen-

sió, per part del Tribunal Constitucional, del punt 11, que feia referència als punts suspesos (reprovació del rei, autodeterminació i la reivindicació de la sobirania del poble de Catalunya). Només va quedar recollit en el text aprovat el rebutjig del Parlament a l'eliminació d'aquest punt a través de les esmenes presentades per cada grup, que, finalment, van optar per presentar-les per separat i votar-les totes. El motiu: evitar donar munició a Ciutadans que li permetés presentar vets a la tramitació i allargar innecessàriament la sessió.

El text final que es va sotmetre ahir a votació tenia el vistiplau dels lletrats del Parlament, que consideraven que aquesta vegada, amb les esmenes incorporades, no vulnerava cap ordre del TC. Malgrat aquest criteri, Ciutadans va voler presentar un recurs de reconsideració a la mesa per impedir el debat en el ple; la petició va ser rebutjada abans de començar el ple, però la portaveu Lorena Roldán anunciava que portaria el tràmit a la fiscalia. El PSC, tot i no compartir-ne el contingut, el qualificava de “resposta legítima”.

I amb el focus de l'oposició, el TC i la fiscalia, els grups independentistes, amb l'abstenció dels comuns, van tirar endavant un text que va defensar en primer lloc el diputat de la CUP Vidal Aragonès. “L'independentisme va intentar solucionar el con-

Els diputats de Cs abandonant el ple abans de la votació ■ ORIOL DURAN

Les frases

“La violència d'estat ha de deixar pas a la paraula, també en aquest hemicicle”

Elsa Artadi
DIPUTADA DE JXCAT

“Podem parlar del Kurdistan, però no d'autodeterminació, de crisi climàtica i no de sobirania”

Marta Vilalta
DIPUTADA D'ERC

“Ens queda clar que el senyor Torrent és aquí per acabar la feina de la senyora Forcadell”

Lorena Roldán
PRESIDENTA DEL GRUP DE CS

“Perquè hi hagi diàleg hi ha d'haver reconeixement mutu i no qualificar als adversaris de rates”

Ferran Pedret
DIPUTAT DEL PSC

flicte polític fent ús de drets fonamentals, votar; la resposta de l'Estat és repressió.” I l'autocrítica: “No hem estat a l'altura, cal una reflexió sobre per què portem dos anys sen-

se bastir una estratègia per avançar en la construcció de la república.” Per part d'ERC, la diputada Marta Vilalta demanava que “els jutges deixin de fer política”. “Avui

reivindiquem els drets dels diputats a debatre-ho tot”, insistia, mentre que la parlamentària Elsa Artadi denunciava l'interès que “no es vol que es parli en aquest hemicicle

d'aquells termes que incomoden l'Estat espanyol”, criticava.

Cs anirà a la fiscalia
Per part dels grups de l'oposició, la resposta més

L'APUNT

Tard... i com han pogut

Carles Sabaté

De la resposta a la sentència del Suprem a l'1-O ens quedaran les Marxes per la Llibertat, les manifestacions continuades, les protestes en infraestructures, la indignació violenta... i, en darrer lloc, la resposta dels partits polítics al Parlament. Ahir va arribar tard i... em resisteixo a definir de malament, perquè han fet el que han pogut atenent a les amenaces d'inhabilita-

ció i persecució judicial del Constitucional. De les resolucions decauen força línies vermelles, però després de les generals són dies de distensió entre governs i d'aconseguir guanys a les taules de diàleg. Això sí, per assolir un consens entre els partits independentistes al Parlament han trigat set setmanes. A veure si de cara a la investidura de Sánchez escurcen terminis.

ncia i al TC

La CUP s'ofereix, sense sort, a entrar en la mesa

En el mateix ple d'ahir, la diputada d'ERC Rut Ribas va ser escollida secretària quarta de la mesa en substitució de la també republicana Ariadna Delgado, que va formalitzar la seva renúncia al·legant motius personals i professionals. Es dona la circumstància que davant la necessitat de cobrir aquesta baixa, la CUP havia presentat una candidata pròpia, Maria Sirvent, en un gest que volia visualitzar que, per primer cop, la formació anticapitalista es "corresponsabilitza" de les decisions que es prenguin en l'òrgan de govern de la cambra, en un moment en què són objecte de nous envits judicials. Malgrat que els cupaires van buscar l'adhesió de JxCat i ERC a la seva proposta, a l'hora de votar tant

els uns com els altres ho van fer a favor de Ribas. Des de la bancada republicana es va esgrimir que no veien sentit a avalar la iniciativa dels anticapitalistes quan, alhora, aquests es resisteixen a apuntalar l'estabilitat del govern al Parlament garantint, per exemple, una majoria necessària per aprovar els pressupostos. La rèplica de la CUP a aquest argument és que "l'objectiu i les funcions" de la mesa se circumscriuen, exclusivament, a "ordenar els debats parlamentaris" i, per tant, no tenen res a veure amb qüestions de l'àmbit governamental. Així les coses, finalment la composició de la mesa no experimentarà cap variació, i JxCat i ERC hi continuaran mantenint dos representants cadascun.

estar d'assenyalar la seva disconformitat amb els postulats de fons del text acordat i de la visió del país que es fa des del sobiranisme. "Es diu que a Catalunya no hi ha un problema de convivència; i hi és", va assegurar Pedret, que, davant les exigències de diàleg que fa l'executiu de Torra al PSOE, va apel·lar, primer, a fer "un reconeixement mutu" que ha de passar per no desqualificar, o menystenir, els adversaris polítics.

Els comuns, per boca de Marta Ribas, van censurar tant els pronunciaments del TC com l'aprovació de "propostes únicament declaratives" sobre una qüestió tan transcendental com és el dret a l'autodeterminació. Tampoc van deixar de fer esment al context més immediat per reclamar que les formacions independentis-

tes facin possible, ni que sigui amb una abstenció, un executiu "progressista" a l'Estat "que obri un escenari d'esperança". L'últim a prendre la paraula va ser Alejandro Fernández (PP), que en una allocució breu, però directa, va qüestionar que la transcendència, real, de la proposició aprovada. "El text d'avui [ahir per al lector] és una enrevessada mostra enginyeria jurídica per fer veure que desobeeixen, però sense fer-ho. I això és especialment deshonest", va reblar.

Mentrestant, ahir al vespre, fonts de La Moncloa van anunciar que estan en espera de "la publicació oficial" de la moció aprovada pel Parlament, i van advertir que l'executiu espanyol "no deixarà mai sense resposta ni permetrà res que sigui il·legal". ■

Joan Josep Nuet, a principis de novembre en un míting a l'Hospitalet de Llobregat ■ TONI ALBIR / EFE

La fiscalia vol jutjar Nuet al Suprem en lloc del TSJC

■ El ministeri públic ho sol·licita perquè l'exmembre de la mesa del Parlament serà diputat al Congrés

Redacció
BARCELONA

La fiscalia ha demanat que sigui el Tribunal Suprem (TS) i no el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) qui jutgi Joan Josep Nuet, exmembre de la mesa del Parlament acusat de desobediència per haver permès la tramitació de les lleis del procés. El ministeri públic demana aquest canvi atès que Nuet, que en el moment dels fets que s'han de jutjar estava a les files de Catalunya Sí que es Pot (CSQP), serà a partir de la setmana que ve diputat al Congrés per ERC i, per tant, tindrà la condició d'aforat.

La fiscalia va presentar ahir un escrit davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en què recorda a més que el Suprem va resoldre que els exmembres sobiranes de la mesa acusats de desobediència fossin jutjats per l'alt tribunal català. Si això passés, portaria ara a celebrar dos judicis paral·lels en diferents instàncies judicials, un contra Nuet, al TS, i un altre

contra la resta d'imputats, al TSJC.

El judici per desobediència contra Nuet (CSQP) i els altres exmembres de la mesa del Parlament Lluís Maria Corominas (PDeCAT), Lluís Guinó (PDeCAT), Anna Simó (ERC) i Ramona Barrufet (PDeCAT), a més de l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, estava inicialment assenyalat per a aquesta

La xifra

5

exmembres de la mesa del Parlament més l'exdiputada Mireia Boya estan acusats de desobediència.

setmana, però el TSJC el va suspendre per estudiar el cas de Nuet. El TSJC ha demanat a acusacions i defenses que es pronuncin sobre si Nuet ha de ser jutjat pel Suprem i si la causa es pot escindir, perquè la resta de membres de la mesa siguin enjudiciats a Catalunya. ■

expeditiva a l'aprovació de la proposta de resolució va venir de la bancada de Ciutadans. A banda d'anunciar aquesta intenció de portar el text a la fiscalia, la totalitat de diputats de la formació taronja no van voler participar en la votació i van abandonar l'hemicycle en el moment de fer-la.

Una estona abans, la seva líder, Lorena Roldán, va fer una dura arenga des de la tribuna d'oradors, acusant les formacions independentistes de presentar una iniciativa parlamen-

tària que violenta la legalitat. "Vostès ja saben com acaba el camí d'incomplir resolucions del TC; malament", va manifestar Roldán, que també va acusar el govern de la Generalitat i els partits que li donen suport "de no haver après res... Són un executiu insurrecte com ho va ser l'anterior". També va vaticinar que la iniciativa "serà tombada pel Constitucional, perquè va en contra de la legalitat". Molt més matisada va ser la intervenció de Ferran Pedret, del PSC, que no es va

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'advocat de la UE detecta trampes en el cas Valtònyc

- El lletrat defensa que no es pot fer una extradició automàtica amb un codi penal posterior als fets
- Les conclusions no són vinculants ni determinants per resoldre el lliurament del cantant

Natàlia Segura Reventós

Brussel·les

L'Estat espanyol s'ennuega amb les euroordres més polítiques. L'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea diu ara que les autoritats espanyoles van fer trampes per demanar l'extradició automàtica del mallorquí Josep Miquel Arenas, àlies Valtònyc, condemnat a presó per enaltiment del terrorisme per les seves cançons. Si bé l'opinió del lletrat no és vinculant ni decisiva per resoldre la seva euroordre, aquesta no dibuixa un camí fàcil per a l'Estat en el seu intent d'empresonar el jove raper exiliat a Bèlgica.

L'estiu del 2018 l'Audència Nacional va exigir l'extradició automàtica del cantant marcant la cassella del terrorisme, una via ràpida només permesa a la UE per crims castigats amb almenys tres anys de presó. Valtònyc només va ser condemnat a dos anys de presó per enaltiment del terrorisme amb la llei del 2012, però quan es va emetre l'euroordre la pena màxima que marcava el Codi Penal era de tres anys, perquè va ser reformada el 2015. Per això, Bèlgica ha preguntat al Tribunal de Luxemburg si

El raper Valtònyc atén els mitjans de comunicació ahir a Brussel·les ■ NAZARET ROMERO / ACN

es pot aplicar de manera retroactiva el Codi Penal en una euroordre.

Marc clar

La resposta d'ahir de l'advocat general, Michal Bobek, va ser clarament que no. Aquest lletrat veu "lògic" que la llei de referència sigui sempre "l'aplicable als fets" per donar "un marc de referència simple, clar i previsible", si no és que s'han de fer modificacions "més favorables

per a l'acusat". I no era cas. Apostant per oferir més seguretat jurídica al condemnat, Bobek dona la raó a Valtònyc i a la Comissió Europea i s'oposa a les tesis de l'Estat espanyol, que defensa aplicar el codi penal vigent en el moment d'emetre l'euroordre.

Evitar tàctiques

El txec veu perillosa la posició espanyola sobre la retroactivitat per al sistema d'extradicions europeu.

Les frases

“Quan Espanya juga fora de casa no pot interpretar la llei com vol”

Valtònyc
RAPER

“Els fets i el context podrien entrar en conflicte amb el dret fonamental a la lliure expressió”

Michal Bobek
ADVOCAT GENERAL DEL TJUE

Seria “una imprevisible partida de billar” en què no hi hauria “límits” per emetre euroordres sobre els

mateixos fets amb lleis distintes. Fins i tot, creu que això obriria la porta a “eleccions tàctiques”. “Fa-

cilitaria el lliurament en el present cas, però no promouria el bon funcionament i l'eficàcia estructural del sistema d'euroordres”, critica el txec.

Malgrat que la pregunta prejudicial no entra en el fons del cas, l'advocat general aprofita el seu escrit per apuntar que “els fets i el context” en què es va condemnar Valtònyc podrien “entrar en conflicte amb el dret fonamental a la lliure expressió”. S'absté d'opinar sobre la qüestió, però almenys de passada ho menciona tot recordant que els drets humans també s'han de respectar en una euroordre.

Valtònyc va celebrar ahir aquesta opinió, que la seva defensa veu com “un pas més cap a la no extradició”. “Quan Espanya juga fora de casa no pot interpretar la llei com vol”, va reblar el mallorquí.

Doble tipificació

En els pròxims mesos els magistrats del TJUE s'hauran de pronunciar i no tenen l'obligació de seguir el criteri del lletrat. La resolució d'aquesta qüestió prejudicial no serà decisiva per resoldre l'euroordre de Valtònyc, però podria complicar-la. Si es confirma la interpretació de l'advocat general, el Tribunal d'Apel·lació de Gant haurà de descartar l'extradició automàtica, però pot estudiar la via menys directa de la doble tipificació. És a dir, analitzar si els delictes tenen equivalent a la legislació belga.

En qualsevol cas, contra l'eventual sentència encara es podria recórrer a una tercera instància judicial. La batalla judicial encara va per llarg. ■

L'Eurocambra evita definir els CDR com a terroristes

N. S.
BRUSSEL·LES

El Comitè de Llibertats de l'Eurocambra va refusar ahir debatre la inclusió dels CDR catalans a la llista d'organitzacions terroristes. En un intent per cridar l'atenció, els ultres de Vox van forçar les regles del Parlament Europeu per sotmetre a votació

aquesta proposta que sabien seria rebutjada perquè els coordinadors dels grups polítics ja l'havien llençada a la paperera “per àmplia majoria”.

Tanmateix, el partit ultradretà Vox va aconseguir ahir portar-ho al comitè, però van tornar a perdre per 53 vots a favor, sis en contra i tres abstencions. El PP, el PSOE i Ciutadans

hi van votar en contra, però l'eurodiputat del PP Javier Zarzalejos va recordar que hi ha “una investigació oberta” per “terrorisme contra els CDR”. Per contra, l'eurodiputada d'ERC Diana Ribava defensava que “a Catalunya no existeix cap banda terrorista”.

La polèmica va entrar ahir a l'Eurocambra grà-

cies a les maniobres de Vox. Al setembre va preguntar al Consell de la UE, on seuen els estats, si inclouria els CDR a la llista d'organitzacions terroristes. Com que Europa no va respondre dins el termini marcat, el reglament parlamentari permetia a la formació de reclamar que es discutís aquesta qüestió al Comitè de Llibertats de la mateixa cambra. Els coordinadors dels diferents grups polítics ho van rebutjar majoritàriament, però Vox encara podia estirar una mica més el reglament intern del Parla-

ment Europeu exigint una votació amb tots els membres del comitè, i va tornar a fracassar, com ja sabien prèviament.

Encara que ho haguessin acceptat, s'hauria d'haver fet el debat i caldria després una majoria favorable a demanar la inclusió dels CDR a la llista de terroristes. Tota una sèrie d'hipòtesis poc probables que acabarien xocant amb el fet que només els estats membre de la UE són competents per proposar canvis en aquest llistat. Molt soroll per no res. ■

Blocatge a Sants convocat pels CDR ■ J. L.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE s'obre a canvis de lleis i autogovern amb ERC

■ Els socialistes es mostren disposats a reobrir el diàleg entre governs que exigeixen els republicans ■ El govern situa per a després d'una eventual investidura la negociació bilateral

Xavier Miró / Òscar Palau
BARCELONA

Els socialistes estan predisposats a reobrir el diàleg entre governs tal com exigeix ERC, i apunten camp per córrer pel que fa a millorar l'autogovern i fins i tot a canvis legislatius, a dos dies que tingui lloc la primera trobada formal entre els equips negociadors prevista per a aquest dijous. Les persones designades pel PSOE per conduir la negociació —la vicesecretària general del partit, Adriana Lastra, i el ministre de Foment en funcions i secretari d'organització del PSOE, José Luis Ábalos— donaven ahir el tret de sortida i apunten alguns eixos de les converses. Lastra confirmava que la seva reunió d'ahir amb el portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, tenia com a objectiu "ultimar" la primera trobada formal. El mateix dia que el vicepresident català i coordinador nacional d'ERC, Pere Aragonès, admetia a RAC-1 que ha intercanviat missatges amb el candidat a la investidura, Pedro Sánchez.

Des de Londres, on assistia a un fòrum d'infraestructures entre Espanya i el Regne Unit, Ábalos avançava que l'objectiu no és el suport d'ERC a la investidura ni al govern, sinó demanar-li que "permeti desbloquejar" la governabilitat, segons informava Efe, en referència implícita a l'abstenció necessària dels republicans. Ábalos, que conduiria la negociació amb Lastra però també amb el secretari d'organització del PSC,

El grup de diputats al Congrés i senadors d'ERC es van fotografiar ahir junts a les escales del Congrés ■ EMILIO NARANJO / EFE

Salvador Illa, admetia la predisposició a reprendre el diàleg entre governs. Si al matí Rufián exigia al PSOE un compromís de negociació amb la Generalitat i fixar un calendari abans de permetre la investidura de Sánchez amb l'abstenció dels seus tretze diputats, a primera hora de la tarda Ábalos defensava "normalitzar" les relacions entre el govern central i els autonòmics perquè "Espanya és un estat descentralitzat". A més de mostrar-se predisposat al diàleg amb ERC, Ábalos veu possibles "punts de trobada" amb els republicans per "perfeccionar l'autogovern i

millorar el sistema de descentralització" de l'Estat.

Finalment, Ábalos fixava "el marc legal" com a límit als acords abans d'afegir, però, que la llei "pot ser modificada però també a través de la llei". En aquest nou clima de predisposició al diàleg amb l'independentisme, també el ministre de l'Interior, Fernando Grande-Maslaska, veia possible l'acord amb ERC si té "encaix constitucional". La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, demana "urgència" als partits per garantir la investidura, "si pot ser abans de Nadal".

Per la seva banda, la portaveu del govern i con-

sellera de la Presidència, Meritxell Budó, va desvincular ahir les negociacions entre partits independentistes i PSOE del diàleg futur entre els executius, que situa en un moment posterior. "Caldrà esperar que hi hagi nou govern per impulsar el diàleg; abans no té sentit", va indicar, tot i que ERC havia suggerit la vigília que un "gest inequivoc" de la voluntat de diàleg del PSOE podria ser una cimera abans de la investidura. Budó aclaria que els contactes amb el PSOE, Aragonès els feia com a coordinador d'ERC.

En tot cas, el president Torra ja no trucarà més a Sánchez per veure's fins

passada la investidura, si és que la supera. "A qui li pertoca ara trucar és a Sánchez; el que caldria és que tornés les trucades", subratllava Budó. El govern insisteix que un bon punt de partida són els compromisos signats al Palau de Pedralbes el desembre del 2018, i en aquest cas defensa el nomenament d'un relator —que, en canvi, ERC no ha plantejat expressament en les converses—, sigui intern o internacional, que sigui una "figura de consens, de reconeixement social dins del país, que sigui còmoda per a tots dos governs".

Sobre la nova convoca-

tòria de la taula catalana del diàleg que el govern va anunciar per a principi de desembre, Budó confirma que es convidarà de nou tots els grups representats al Parlament, tot i que encara no hi ha data ni ordre del dia.

El govern va demanar ahir al Consell de Garanties Estatutàries el preceptiu dictamen previ a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra el decret llei digital que el govern de l'Estat va aprovar per aturar el projecte d'identitat digital, o per mirar de tallar les ales a les crides del Tsunami Democràtic. El decret l'hauria de validar avui la mesa permanent del Congrés, en la que serà una prova de foc per comprovar la voluntat real de diàleg del PSOE. El govern considera que el decret obre la porta al control de les comunicacions de la Generalitat, i vulnera les competències en desplegament de fibra òptica i de l'administració digital, ciberseguretat o contractació pública.

Mentrestant ahir, el corrent intern d'ERC Col·lectiu Primer d'Octubre va demanar una segona votació sobre la proposta concreta que Pedro Sánchez faci al partit per aconseguir tirar endavant la investidura. El col·lectiu alerta que "en cap cas" es pot pensar a invertir Sánchez sense l'existència prèvia d'un acord que inclogui "respecte" al dret a l'autodeterminació de Catalunya, "l'alliberament de tots els presos polítics", "l'anul·lació" de les causes contra els exiliats i el "cessament de la persecució política".

D'altra banda, ahir a la nit, segons Efe, una quinzena de CDR del districte de les Corts van irrompre durant uns minuts a la seu d'ERC a Barcelona per exigir que no es negociï la investidura i van desplegar una pancarta amb el lema "Ni abstenció ni negociació. Amnistia i autodeterminació". ■

Les frases

“Amb ERC hi pot haver punts de trobada per perfeccionar l'autogovern”

José Luis Ábalos
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DEL PSOE

“Si totes les peticions [d'ERC] tenen un encaix constitucional, [el diàleg] serà factible”

F. Grande-Maslaska
MINISTRE DE L'INTERIOR EN FUNCIONS

“Crec que és bo que les seves bases [d'Esquerra] hagin votat a favor del diàleg”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“Si no hi ha investidura d'un nou govern espanyol no es podrà dur a terme cap taula de diàleg”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“És una primera fase en què intentarem assumir un calendari de mesa de diàleg entre governs”

Gabriel Rufián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“És normal que el secretari general del PSOE parli amb el coordinador nacional d'ERC”

Pere Aragonès
COORDINADOR NACIONAL D'ERC

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Ernest Maragall** Cap de l'oposició a l'Ajuntament de Barcelona

“És el moment que aquest país tingui governació”

COLAU · “Hi ha un predomini socialista creixent i l'alcaldesa no fa el paper de líder de la ciutat” **SÁNCHEZ** · “Ara li toca demostrar si vol passar d'etern candidat a home d'estat” **MARAGALL** · “Pensar que només valia si guanyava l'alcaldia és una actitud poc democràtica” **BARCELONA** · “La ciutat necessita més inversió, que al cap i a la fi vol dir tenir més ambició”**Jordi Panyella**
BARCELONA

Ernest Maragall lidera el que ell anomena “govern d'impuls”, convençut que l'acció d'ERC a Barcelona està marcant des de l'oposició l'executiu d'Ada Colau i Jaume Collboni.

Del resultat del 10-N a Barcelona es pot concloure que el ciutadà no avala el pacte entre comuns i socialistes?

Es pot dir al revés: si la coalició de govern funcionés bé i la gent la valorés, s'hauria notat. És evident que l'efecte de governar no es tradueix en un suport més ampli, més aviat al contrari. La gent no s'ha adonat que el pacte existeix com a valor propi, més aviat passa desapercbut.

No té la sensació que Ada Colau està passant desapercbuta en aquest inici de mandat?

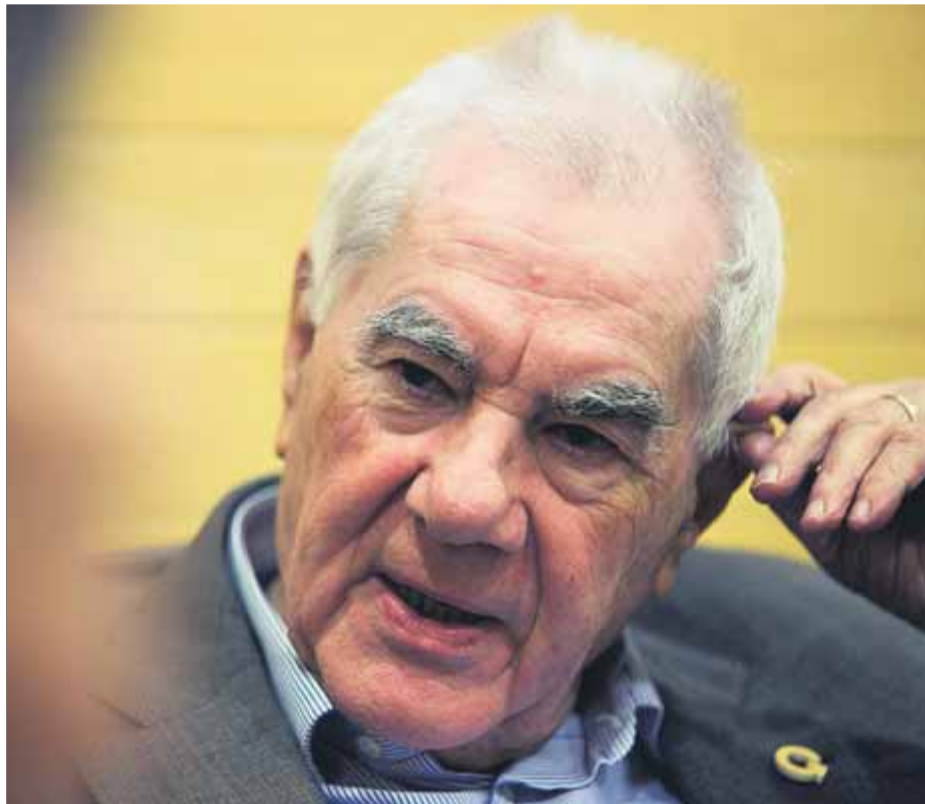
Abans era un rol omnipresent i gairebé exclusiu de l'alcaldesa i ara s'ha convertit en una aliança amb equilibri fràgil i un predomini socialista creixent. L'alcaldesa no fa el paper de líder de la ciutat. En vam tenir un exemple dilluns en la comissió mixta Generalitat-Ajuntament, en què l'acord principal, amb relació a la taxa turística, neix d'una iniciativa d'Esquerra.

L'acord entre Sánchez i Iglesias pot enfortir Colau i Collboni. Cal donar-hi suport?

Hi ha una consciència compartida dins d'ERC, molt sòlida, que, esgotats tots els mecanismes previs de confiança, ara estem en una partida més interessant de negociació amb l'Estat. Estem negociant amb l'Estat; el PSOE n'és només el portaveu provisional. Ara és l'hora de la política, hem de traduir la força negociadora en decisions.

I l'hora dels valents. Veu Sánchez disposat al diàleg?

Ara és el moment perquè de-

Ernest Maragall, durant l'entrevista al seu despatx de l'ajuntament ■ ORIOL DURAN

mostri si es vol quedar en etern candidat del màrqueting o vol esdevenir home d'estat.

L'ha sorprès la reacció popular en contra de la sentència?

Hi ha un missatge molt dur, d'afirmació, des de l'Estat: “Nosaltres som partidaris de la repressió, ja sabem que és injust, però ens és igual”, amb un objectiu polític que és doblegar-nos. I, davant d'això, hi ha una reacció sana i forta de la ciutadania catalana.

I aquesta energia o força popular com es vehicula?

A Catalunya fa deu anys que estem fent una cursa de relleus i hi ha un moment per a cadascú. Ara és molt clar que toca, perquè així ho han encarregat els ciutadans, que els partits tradueixin la mobilització en resultats. El que busca Esquerra, i esperem compartir-ho amb Junts i la CUP, és un canvi en la posició inflexible de l'Estat per

primera vegada en molt de temps. Som davant l'evidència que aquest estat no es governa si no és comptant, en una mesura significativa, amb la majoria democràtica per la independència; doncs mira, nosaltres som aquesta majoria.

Les protestes violentes han fet mal a la imatge de la ciutat?

Hi ha hagut episodis de violència protagonitzats no se sap per qui, però en tot cas sí que se sap ben bé que les forces de seguretat, sobretot les espanyoles, en algun moment s'han excedit. En la manera com han actuat amb els detinguts, hi ha una evidència de voluntat política afegida en el sentit repressiu. Potser sí que hi ha l'interès d'algú que la negociació política acabi sent només sobre els efectes de la repressió, que és una tradició: “Bé, d'acord, ja us perdonem.”

A vegades sembla que el debat només giri a l'entorn de la lli-**El nou símbol groc**

Ernest Maragall llueix a la solapa de l'americana un cercle no del tot tancat, com una sageta encorbada que apunta cap amunt. És el símbol del “govern d'impuls”, que és com anomena el seu grup, el més nombrós al consistori. És també símbol de llibertat, perquè, inevitablement, el pin és groc.

quins interessos responia?

Van decidir, amb els socialistes, i acompanyats dels poders institucionals de l'Estat, impedir a tot preu que Barcelona tingués un govern de majoria independentista, perquè això hauria contribuït a fer evident que des de l'independentisme es pot governar amb qualitat, solvència i capacitat real de transformació.

Aquests pactes contra natura queden oblidats pels votants?

Jo crec que no. Ara a Barcelona no s'aprova res que no sigui a través de la iniciativa, el lideratge o el suport d'ERC, i per impedir que una proposta d'Esquerra prosperi cal que el govern voti amb els partits de dreta.

Quin diagnòstic fa de la ciutat?

La ciutat està molt per sota de les seves possibilitats. Està en un moment més de gestió que no pas d'afrontar els nous reptes, que són molt clars, des de l'emergència en l'habitatge fins al xoc climàtic i recuperar la dignitat en termes de desigualtat. La desigualtat s'ha fet crònica i l'acció de les administracions s'ha de notar, i aquí és on centrarem el debat en el tema dels pressupostos.

És temps de política i també temps de pressupost.

De pressupost de mandat. Hauríem d'estar discutint què fem en els propers quatre anys o en els propers vuit. La ciutat necessita inversió, que vol dir més ambició, no limitar-se a la gestió. Això demana múscul financer, lideratge institucional i dimensió metropolitana en molts sentits.

Tinc la sensació que la negociació dels pressupostos va més enllà de l'Ajuntament.

És moment que aquest país tingui governació, i la tingui en els pressupostos del país i a les grans ciutats, especialment a Barcelona. És fonamental formular objectius estratègics. ■

bertat dels presos...

És evident que això hi ha de ser, però no ens podem quedar enganxats en això.

Com va viure l'acord entre els comuns, el PSC i Valls que el va deixar sense alcaldia?

Amb una barreja de sentiments, però amb sorpresa pel fet que les forces progressistes acceptin aquest tipus de sumes. Però no ens podíem instal·lar en l'oposició radical. Som el primer partit de la ciutat, tenim aquesta consciència i aquesta responsabilitat.

Ernest Maragall seguirà tot el mandat?

Pensar que només valia si guanyava és una actitud molt poc democràtica. Em vaig presentar amb totes les conseqüències i tant els ciutadans que em van votar com els que no tenen dret a esperar una acció responsable.

La decisió de Manuel Valls a

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aprovat el reglament d'armes dels Agents Rurals

■ La normativa n'habilita l'ús en determinades circumstàncies i fixa totes les condicions que calen per accedir-hi ■ El desplegament, pendent des del 2003, es va reactivar arran dels assassinats d'Aspa

Oscar Palau
BARCELONA

El govern va aprovar ahir el decret que desplega el reglament d'armes del cos d'Agents Rurals, una demanda històrica que estava pendent des de fa 16 anys i que s'havia reactivat especialment després de l'assassinat de dos agents a mans d'un caçador sense llicència d'armes el gener del 2017 a Aspa (Segrià). El decret, que entrarà en vigor vint dies després de la seva publicació al DOGC, pretén reforçar la seguretat del cos i regular l'ús i la tipologia de les armes a què poden accedir els agents, i arriba després de consensuar-se el text amb l'associació professional i els diversos sindicats afectats. La facultat d'ús d'armes pretén potenciar el rol de cos de vigilància i de protecció del medi ambient dels Agents Rurals.

La nova normativa, que s'estructura en cinc capítols, regula la titularitat,

Dos agents rurals, l'últim estiu en una actuació a Roses ■ MANEL LLADÓ / ARXIU

l'administració i els tipus d'armes que es poden utilitzar; habilita l'ús d'armament en determinades condicions; fixa els requisits, les proves i la formació necessària per accedir-hi i regula les mesures de seguretat que ha d'assumir el

cos, com ara el dipòsit i l'assignació de les armes.

L'aprovació del reglament és una de les principals accions previstes en el pla estratègic del cos d'Agents Rurals que el govern va aprovar al juliol, tot i que estava pendent des

del 2003, quan la llei va establir que només utilitzaria armes en les actuacions que ho requerissin, si bé el tipus d'armament s'havia de determinar per reglament. La llei original del 1988 ja establí que els Agents Rurals eren un cos

Medalles d'or a Anna Cabré i Josep Vallverdú

El govern va aprovar ahir concedir la medalla d'or de la Generalitat a l'escriptor Josep Vallverdú i a la geògrafa Anna Maria Cabré per les seves destacades i dilatades trajectòries professionals. Vallverdú, de 96 anys, és un referent en el món de les lletres catalanes, amb una prolífica i diversificada obra en diversos camps, sobretot en el camp de la literatura infantil. Cabré és un referent en el seu àmbit com a fundadora i directora durant trenta anys del Centre d'Estudis Demogràfics.

armat. La nova mesura de seguretat s'afegeix a d'altres que ja s'han implantat, com ara l'adquisició d'armilles antibales, formació específica en tècniques de seguretat o convenis de col·laboració amb altres cossos policials. ■

El TS pregunta a la fiscalia si ha d'investigar Laura Borràs

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha preguntat a la fiscalia si és competent per investigar la diputada de Junts per Catalunya (JxCat) Laura Borràs pels presumptes contractes irregulars quan presidia la Institució de les Lletres Catalanes (ILC). Segons han informat fonts de l'alt tribunal, el Suprem ha decidit demanar un informe al fiscal sobre aquesta competència després de rebre l'exposició raonada que li ha enviat la titular del jutjat d'instrucció número 9 de Barcelona, Sílvia López, que veu indicis de delictes.

La decisió de la jutgessa de remetre el cas al Suprem és deguda al fet que Borràs, en la seva condició de diputada al Congrés dels Diputats, és una política aforada i només pot ser investigada pel Suprem.

Les indagacions que la jutgessa havia fet fins ara s'havien centrat en un col·laborador de la diputada i exconsellera de Cultura, que està processat per tràfic de drogues i falsificació de moneda. ■

Ajuntament de Premià de Mar
ANUNCI

El Ple Municipal en sessió ordinària de data 20 de novembre de 2019 va acordar aprovar inicialment l'Ordennança General de Subvencions de l'Ajuntament de Premià de Mar.

D'acord amb el que s'estableix a l'article 49 i l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, l'article 178 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova la Llei municipal i de règim local de Catalunya i 63 i següents del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals de Catalunya, es sotmet a informació pública el text de l'Ordennança, mitjançant publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, en un dels mitjans de comunicació escrita diària, a la web municipal (<https://premiademar.cat/>) i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i al web municipal per un termini de trenta dies, comptadors des de l'endemà de la data de la publicació, perquè els interessats els puguin examinar i presentar les al·legacions i/o reclamacions que considerin oportunes.

En el supòsit que no es presentin al·legacions i/o reclamacions durant el termini esmentat, els acords inicials s'entendran aprovats a definitius.

Document signat electrònicament

Associació Tartamudesa CATALUNYA
Fem camí cap a una vida plena

No em diguis que em relaxo i respir, només mira'm i escolta'm.

QUÈ HI HA DARRERA D'UN SILENCI?

Paraules que no poden sortir

Fes-te'n soci o col·labora amb nosaltres
www.atcat.org - info@atcat.org

Ajuntament del Masnou
EDICTE

Modificació de les Ordenances fiscals referents a la taxa per prestació de serveis i actuacions administratives en el mercat municipal i a la taxa per estacionament de vehicles de tracció mecànica en terrenys d'ús públic local.

Aprovat provisionalment pel Ple d'aquest Ajuntament del Masnou, en sessió ordinària celebrada el 21 de novembre de 2019, l'expedient d'aprovació provisional de les Ordenances fiscals referents a la taxa per prestació de serveis i actuacions administratives en el mercat municipal i a la taxa per estacionament de vehicles de tracció mecànica en terrenys d'ús públic local, se sotmeten a informació pública pel termini de 30 dies hàbils, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, en un dels mitjans de comunicació escrita diària i al tauler d'edictes electrònic de l'Ajuntament, de conformitat amb l'establert en els articles 15 a 19 (ambdós inclosos) del Reial decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, per tal que tots els que es considerin interessats per l'aprovació de l'esmentat expedient puguin formular, per escrit, les al·legacions o observacions que estimin oportunes, acompanyades dels documents que les justifiquin.

El termini d'informació pública començarà a comptar a partir de l'endemà del dia de la publicació de l'anunci al BOPB.

En el supòsit que no es produeixin reclamacions de cap mena l'esmentat acord d'aprovació inicial es considerarà aprovat definitivament a tots els efectes sense necessitat de cap tràmit ulterior.

L'expedient es podrà consultar al departament de Rendes de l'Ajuntament del Masnou, situat al carrer Roger de Flor núm. 23, 08320 El Masnou (Barcelona), de dilluns a divendres de 8.30 a 14.00 hores i al tauler d'edictes electrònic de l'Ajuntament.

El Masnou, 22 de novembre de 2019

Suport de personalitats argentines a Catalunya

■ Seixanta persones, entre elles un premi Nobel de la Pau, signen un manifest

Redacció
BARCELONA

Una seixantena de personalitats argentines, entre les quals figuren el premi Nobel de la pau Adolfo Pérez Esquivel i la presidenta de les Madres de la Plaza de Mayo, Hebe de Bonafini, han signat un manifest de suport a Catalunya en el qual demanen una solució dialogada al conflicte polític entre Catalunya i Espanya.

Amb el lema *Argentina*

Adolfo Pérez Esquivel, premi Nobel de la pau, és un dels signants ■

amb Catalunya. Pel respecte als drets i llibertats, el manifest, impulsat pel Comitè Argentí de Solidaritat amb el Poble Cata-

là, advoca per una solució que s'ha de basar "en l'amnistia dels presos polítics, la fi de la repressió i el respecte al dret a l'autodeterminació de Catalunya".

Les persones que hi signen pertanyen al món polític, acadèmic i de la lluita pels drets humans. No només critiquen la judicialització de la política, "que s'evidencia novament en la sentència dictada pel Tribunal Suprem contra nou líders independentistes", sinó que posa el focus sobre la "retallada alarmant de drets i llibertats a l'Estat espanyol" i fa una crida a la comunitat internacional perquè doni suport al diàleg polític. ■